

शतरि ^Aरायन्-न्ती, ¹कीरः ।

(1444) “रौड उन्मादे” (I-भ्वादिः-356. अक. सेट्. पर.)

केचिदमुं घातुं न पठन्ति ।

रौडकः-डिका, ^Bप्ररौडकः-डिका, ²रुरौडिकः-षिका, रोरौडकः-डिका ;
रौडिता-त्री, रौडयिता-त्री, रुरौडिषिता-त्री, रोरौडिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकखोरतिवत् (363) बोध्यानि ।

(1445) “रौड अनादरे” (I-भ्वादिः-355. सक. सेट्. पर.)

‘रौड—’ इति केचित् ।

रौडकः-डिका, रौडकः-डिका, रुरौडिकः-षिका, ³रोरौडकः-डिका ;
रौडिता-त्री, रौडयिता-त्री, रुरौडिषिता-त्री, रोरौडिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकखोरतिवत् (363) बोध्यानि । ^Cरौडयः ।

1. ‘की’ इति रायति = शब्दायतेऽप्राविति कीरः = जुकः, शारिका वा । ‘सुपि स्थः’ (3-2-4) इत्यत्र, ‘सुपि’ इति योगविभागात् कर्तरि कप्रत्यये, ‘आतो लोप इटि च’ (6-4-64) इत्याकारलोपे च रूपमेवम् ।
2. सजन्ते द्वित्वादिकेषु कृतेषु ‘ह्रस्वः’ (7-4-59) इत्यभ्यासस्य ह्रस्वः । स च ‘एच इग्रस्वादेशे’ (1-1-43) इति परिभाषितत्वात् अत्रोकाररूप इति ज्ञेयम् ।
3. यजन्ते द्वित्वादिकेषु कृतेषु, ‘ह्रस्वः’ (7-4-59) इत्यभ्यासह्रस्वः । ‘गुणो यङ्लुक्चोः’ (7-4-82) इति गुणः । एत्रच्चात्र पूर्वखण्डे ओकारः, उत्तरखण्डे औकार इति भेदो बोध्यः ।
- A. ‘रायद्वयस्त्यानरुचौ रथेऽपि तं भक्तितृष्यापयिषुं स दृष्ट्वा ।’ धा. का. 2.31.
- B. ‘प्ररौडकानङ्गविलोलितैर्वृत्तान् रतावडद्विर्ललनाजनैः कलैः ॥’ धा. का. 1.46.
- C. ‘अकदरिकीडनभूततोडकान् प्रहूडितान् होडदरौडयभिष्कुः ।’ धा. का. 1.46.

श्रीगुरुभ्यो नमः